

W wypadku skonstatowania, że przedsiębiorca prywatnej fabryki sprzedał wyroby tytoniowe za wyższym rabatem, winne będą kompetentne władze skarbowe natychmiast donosić o tem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

81.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1924 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się:

§ 1. Dla ustalenia wysokości stawek, przewidzianych w taryfie, załączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), jakoteż w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tejże ustawy na czas od 1 lutego 1924 r. przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 stycznia 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego w pierwszych trzech miesiącach 1923 r.

Stosunek ten wyraża się cyfrą $\frac{1,282.857}{7.121} = 180,1$.

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego stosunku w sposób wyżej podany (§ 1) ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz inne stawki, wymienione w § 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1113), odpowiedniej podwyższe z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1924 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników, wniesionych po dniu 31 stycznia 1924 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dn. 1 lutego 1924 r. choćby do tego dnia niezatwierdzonych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 lutego 1924 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, które wydane zostały po dniu 31 stycznia 1924 r.;

b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2, ustępie pierwszym, powołanej ustawy

z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie w § 1, ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 1.400.000 mk. na kwotę 2.700.000 mk.; opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2, ustępie 2, powołanej ustawy (względnie w § 1, ustępie drugim powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 470.000 mk. na kwotę 900.000 mk.;

c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy (względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r., Dz. U. R. P. 44, poz. 300), oraz grzywny, wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty od kolejowych listów przewozowych: co do przesyłek całowagonowych z kwoty 940.000 mk. na kwotę 1.800.000 mk.;

co do przesyłek półwagonowych z kwoty 470.000 mk. na kwotę 900.000 mk.;

co do przesyłek pojedynczych z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:

od listu przewozowego z kwoty 100.000 mk. na kwotę 180.000 mk.;

od kwitu bagażowego z kwoty 50.000 mk. na kwotę 90.000 mk.;

4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 140.000.000 marek na kwotę 270.000.000 marek;

d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 280.000 mk. na kwotę 540.000 mk.;

e) stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 140.000 mk. na kwotę 270.000 mk.;

f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 140.000.000 marek na kwotę 270.000.000 mk.;

g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 140.000 mk. na kwotę 270.000 mk.

§ 3. Dla ustalenia wysokości opłaty od czeków (art. 17 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli, Dz. U. R. P. z r. 1922 № 38, poz. 313, w brzmieniu, ustalonym ustawą z dnia 24 marca 1922 r., Dz. U. R. P. № 38, poz. 314), przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 stycznia 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego z miesięcy: lutego, marca i kwietnia 1922 r., z którego wynika mnożnik 1680,6, wskutek tego stawka opłaty stemplowej od czeków wynosić będzie począwszy od dnia 1 lutego 1924 r. po zaokrągleniu kwotę 10.000 mk.

§ 4. Opłatę w kwocie 100 mk., wymienioną w § 4 ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 676) zmienia się na kwotę 230.000 mk.; kwoty 500 mk. wymienione w art. 5 p. 1 i w art. 14 p. 2 powołanej ustawy zmienia się na 1.100.000 mk.; kwotę 5.000 mk. wymienioną w art. 14 p. 14 powołanej ustawy zmienia się na 11.000.000 mk.

Powyższego przeliczenia dokonuje się przy uwzględnieniu stosunku: $\frac{1282857}{560,17} = 2290$ oraz odpowiedniego zaokrąglenia.

§ 5. Kwotę 500.000.000 mk., wymienioną w § 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109) zmienia się na kwotę 3 miljardy mk., uwzględniając przy przeliczeniu stosunek $\frac{1282857}{193259} = 6$.

§ 6. Kwoty określające cenę, przy której obowiązuje opłata od sprzedaży przedmiotów zbytku, wymienione w „spisie przedmiotów podlegających opłacie” (załącznik do art. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., Dz. U. R. P. № 79, poz. 528) zmienia się, uwzględniając stosunek $\frac{1282857}{3441} = 37278,6$ z niezbędnym zaokrągleniem, w następujący sposób:

Kwotę 50 mk.	zmienia się na	1.800.000 mk.
„ 100 „	„ „ „	3.700.000 „
„ 200 „	„ „ „	7.400.000 „
„ 250 „	„ „ „	9.300.000 „

§ 7. Kwoty pieniężne, wymienione w dekrete № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stempłowego (Dz. Urz. L. Śr. z r. 1922 № 1) — przelicza się przy uwzględnieniu stosunku $\frac{1282857}{82,99} = 15.349,5$ z niezbędnymi zaokrągleniami w sposób następujący:

1) Kwotę 100 mk., wymienioną w art. 19 ustęp drugi powołanego dekretu, przelicza się na 1.500.000 marek.

2) Kwotę 200 mk., wymienioną w art. 10 ustęp drugi, w art. 14 i w art. 26 powołanego dekretu, przelicza się na 3.000.000 mk.

§ 8. Następujące stawki opłat stałych oraz kwoty, określające podstawę wymiaru, ustanowione w pruskiej taryfie stempłowej przelicza się, uwzględniając przy przeliczaniu stosunek: 1 mk. złota = 1,2345 franków złotych = 1,583.654 mkp. (według wartości franka złotego z czasu od 1 do 7 stycznia 1924), a mianowicie:

1) kwotę 50 mk. ustanowioną w poz. 4 przelicza się na 79.000.000 mk.;

2) w pozycji 33: kwotę 10.000 mk., określającą podstawę wymiaru zmienia się na 15 miliardów 836 milionów mk.;

kwotę opłaty 300 mk. zmienia się na 475 milionów marek;

kwotę 30 marek zmienia się na 47.500.000 mk.

3) kwotę opłaty 25 mk. wymienioną w pozycji 40, zmienia się na 39.500.000 mk.;

4) kwotę opłaty 100 mk. wymienioną w pozycji 57, zmienia się na 158.000.000 mk.;

5) kwotę opłaty 500 mk., wymienioną w pozycji 68, zmienia się na 791.000.000 mk.; najniższą stawkę tej opłaty w kwocie 100 mk. zmienia się na 158.000.000 mk.

§ 9. Następujące stawki opłat, wymienione w pozycji 1 A. f. niemieckiej taryfy stempłowej zmienia się w sposób, zastosowany w § 8 niniejszego rozporządzenia:

kwotę 500 mk. zmienia się na 791.000.000 mk.

„ 100 „ „ „ 158.000.000 „

§ 10. W przypadkach, w których opłaty stempłowe nie ulegają przeliczaniu na franki złote stosownie do przepisów, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1115) zaokrągla się kwotę należnej opłaty, niepodzielnej przez 10.000 mk., wzwyż do kwoty podzielnej przez 10.000. Wyjątek stanowią opłaty stempłowe, wpłacane przez osoby i instytucje, które w myśl obowiązujących przepisów albo specjalnych zezwoleń uiszczają je gotówką, bez urzędowego wymiaru w ten sposób, że sumę opłat należnych w ciągu pewnego okresu wpłacają po upływie tego okresu; w tym bowiem przypadku zaokrąglenie przepisane w niniejszym paragrafie stosuje się tylko do ogólnej sumy opłat, wpłacanej do kasy skarbowej za cały dany okres.

Ustęp ostatni paragrafu 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1115) uchyla się.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r. §§ 1 do 3, 5 i 10 rozporządzenia niniejszego obowiązują na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części Województwa Śląskiego; §§ 4, 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia niniejszego obowiązują na tych obszarach Rzeczypospolitej (z wyjątkiem górnośląskiej części Województwa Śląskiego), na których obowiązują przepisy ustawowe, wymienione w tych paragrafach.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 17 stycznia 1924 r., poz. 81.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U W A G I
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 31 poz. 178)	45.000.000	<p>1. Do pozycji 1 do 9:</p> <p>Stawki, wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 540.000 mk.; przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi 90.000 marek. Takiej samej opłacie po 540.000 mk., względnie 90.000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym.</p> <p>Za jeden arkusz uważa się papier, krórego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Nie cały arkusz liczy się za cały.</p>
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	45.000.000	
3	<p>Podania:</p> <p>a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.</p>	45.000.000	
	<p>b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie</p> <p>c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie</p>	9.000.000	
4	<p>Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu:</p> <p>a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II</p>	45.000.000	<p>2. Do pozycji 3:</p> <p>Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9.</p>
	<p>b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju</p>	9.000.000	

1	2	3	4
Pozycja	Przedmiot	Wysokość opłaty marek	U W A G I
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	6,300.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonych zarządzeniami policyjnymi	180,000.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	45,000.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna:		
	a) nie przewyższa 18,000.000 mk. .	180.000	
	b) przewyższa 18,000.000 mk., a nie przekracza 180,000.000 mk.	540.000	
	c) przewyższa 180,000.000 mk. . .	2,700.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8—z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298)	2,700.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punkcie a), b), pozycji 8.	90.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1) Opłatę od załącznika należy uiszczyć bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju . . .	540.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2) Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA. Świadczenia urzędowe.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U W A G I
11	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r.—Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) .	63,000.000	<p>1. Do pozycji 11:</p> <p>Władza, nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.</p>
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	900,000.000	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	270,000.000	
13	Świadczenia, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	45,000.000	<p>2. Do pozycji 12:</p> <p>Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.</p>
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie . .	9,000.000	
14	Świadczenia, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	6,300.000	<p>3. Do pozycji 13:</p> <p>Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiszczyć opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175).</p> <p>Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 23 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. — Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20.</p>
15	Świadczenia, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	900,000.000	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równorzębny z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzonej w podpis równorzębny) .	1,260.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	<p>4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20:</p> <p>Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm².</p>
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwowpisem czy nie	1,260.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzonej przez urząd w poświadczanie zgodności z pierwowpisem .	540.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	

1	2	3	4
Pozycja	P r z e d m i o t	Wysokość opłaty m a r e k	U W A G I
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	360.000 co do każdego podpisu 900.000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	2.700.000 od arkusza pierwszego i 540.000 od każdego arkusza następnego	

82.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 stycznia 1924 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od kart łowieckich.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38, poz. 315) oraz na mocy art. 1 i 6 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą pozycji 31 taryfy stemplowej pruskiej (rozporządzenie pruskiego Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1903 r. Zb. Praw str. 535), która obowiązuje na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu, ustalonym w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 1, poz. 6) rozciąga się na resztę obszaru Rzeczypospolitej — z wyłączeniem jednak zdania drugiego ustępu 1 oraz zawartego w tymże ustępie 1 postanowienia o posiadłości gruntowej.

§ 2. W myśl postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia pobierane będą od kart łowieckich — zamiast opłaty, przewidzianej w pozycji 20 taryfy opłat stemplowych, załączonej do ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) — opłaty stemplowe w wysokości następującej:

1) od kart wydawanych osobom, które bądź są obywatelami polskimi bądź mają zamieszkanie na obszarze Rzeczypospolitej:

- a) od kart rocznych—6.300.000 mk.
- b) od kart jedniowych—1.260.000 mk.

2) od kart, wydawanych innym osobom:

- a) od rocznych—42.000.000 mk.
- b) od jednodniowych—8.400.000 mk.

§ 3. Nie podlegają opłacie karty łowieckie, wydawane funkcjonariuszom rządów lasów państwowych oraz straży łowieckiej prywatnej, zatwierdzonej i zaprzysiężonej przez władze państwowe.

§ 4. Opłaty, wymienione w § 2, uiszcza się gotówką.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*